

Medlem for Hovedstaden varmt tale dets Sag. (*Mathilde Hauschultz*: Det kommer an paa, hvad der staar i det). Det ærede Medlem har ikke gjort sig bekendt med det, uagtet Betænkningen allerede har foreligget i nogen Tid? Det ærede Medlem har tidligere her talt om det Lovforslag i to Dele, som tidligere var kommet, nemlig om Ægteskabs Stiftelse og Ægteskabs Ophævelse, og har ved Finanslovens første Behandling i veltalende Ord bebrejdet mig, at jeg ikke allerede havde forelagt Lovforslag om Ægteskabet. Nu er Betænkningen om selve Ægteskabets Retsvirkninger kommet allerede for nogen Tid siden, men nu er det ærede Medlem ikke længere, end at hun siger: Ja; naar jeg bliver bekendt med Lovforslagets Indhold... (*Mathilde Hauschultz*: Saadan en tyk Bog). Saadan en tyk Bog paahviler det det ærede Medlem at læse, lige saa vel som det paahviler mig. I alt Fald paahviler det det ærede Medlem, som i Oktober veltalende bebrejdede mig, at jeg endnu ikke var kommet med et Lovforslag; at vise saa megen Iver for den Sag; at hun ikke, naar det gælder Arbejde fra hendes Side, ganske skyder det fra sig. Jeg, som ogsaa har andet Arbejde — ligesom det ærede Medlem naturligvis —, er dog ret langt fremme med Arbejdet paa Forberedelsen af Lovforslaget. Naar dette Lovforslag kommer, hvis Hovedindhold bliver Kvindens Ligestilling med Manden i Ægteskabet, haaber jeg, at det ærede Medlem, i Modsætning sikkert til mange Partifæller, vil være en varm og veltalende og ivrig Talsmand for, at Kvinden i Ægteskabet kan blive fuldt ligestillet med Manden. Dette vil jeg bringe i Forslag, og jeg venter en meget sejt og energisk Modstand fra det Parti, hvis hele Holdning er præget af de dybeste Fordomme, nemlig det konservative Folkeparti.

Det ærede 7de Medlem for Hovedstaden talte, som om dette Lovforslag alene drejede sig om Kvinders Adgang til at blive Præster og Dommere. Det gør det ingenlunde. Det drejer sig om Kvinders Adgang til Embeder i al Almindelighed, ogsaa til mange andre Stillinger og Embeder og Ombud end de to nævnte. — At man, efter at denne Lov var blevet gennemført, skulde foretrække Mænd for Kvinder, og at der derfor ikke skulde komme noget ud af det hele, kan jeg godt forstaa, at en konservativ Kvinde kan udtale, thi i det Øjeblik, vi har en konservativ Regering, er det meget muligt, at det kan gaa saadan; men det vil ikke gaa saadan, naar man har en radikal Regering, det kan det ærede Medlem være ganske rolig for.

Det ærede Medlem ønskede, at man Retsplejeloven skulde rette Ordet „Mand“ til „Person“, for at der ikke skulde være nogen Tvivl om, at Kvinder ogsaa havde Adgang til Dommereembeder. En saadant Rettelse er ganske overflødig, og der er derfor ingen Grund til at foretage den, naar nærværende Lovforslag er gennemført, er det en given Ting, at selv om der staar „Mand“ i Retsplejeloven, vil Kvinder ogsaa have Adgang til at blive Dommere. Og ikk alene er det overflødigt, men man kan ikke ad denne Vej naa frem til Maalet: at have et neutralt, et kønsløst Udtryk. Naar Ægteskabsloven skal forelægges, vil det være nødvendigt i dette Forslag, uagtet det handler om baade Mand og Kvinde og siger dem de samme Rettigheder, bestemt at sige „han“, „han“, „han“ der, hvor det efter hele Lovens Sammenhæng og Indhold er fuldstændig givet, at det gælder baade Mænd og Kvinder. Man har ikke et Udtryk som neutralt omfatter baade Mænd og Kvinder, og det kan ikke hjælpe at søge at bringe noget bedre ind i Lovgivningen paa det Punkt.

Det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (*J. Oskar Andersen*) var den eneste som havde nogen virkelig Indvending imod dette Lovforslag; forudsat at det skal gaa om Kvinder Adgang til ogsaa at faa gejstlige Embeder. Jeg maa dertil sige, at det er min Mening, at naar dette Lovforslag er blevet til Lov, skulde Kvinder have Ligestilling med Mænd til at blive baade Præster, Provster og Biskopper, til at faa de Embeder, hvilket som helst kirkeligt Embede — jeg siger „kirkeligt“ og ikke „gejstligt“, for „gejstligt“ lyder saa lidt dansk og „kirkeligt“ desuden træffer det virkelige Forhold bedre. Hvorfor skulde Kvinder ikke kunne blive ordineret, naar de har taget deres teologiske Embedseksamen? Og naar den Tid maaske kommer, hvor man kan faa et kirkeligt Embede uden at have taget teologisk Embedseksamen, kan jeg ikke indse, hvorfor Kvinder ikke skulde kunne blive ordineret til Præster lige med Mænd, med hvilke de er lige kvalificerede. Hvis det skulde være Bisper, som vilde være modvilige eller ret uvillige overfor Kvinder i den Henseende, saa vil der maaske være andre, som vil foretrække Kvinder for Mænd. Jeg ved ikke, at Bisper skulde være Kvinder, hadere mere end andre. I hvert Fald, naar nærværende Lovforslag er ophøjet til Lov i den foreliggende Skikkelse, saa vil en Biskop ikke kunne nægte en Kvinde Kollats, fordi hun er Kvinde, thi det vil være direkte i Strid med Loven.